

во мати високі показники живої маси овець як характеристики розвитку м'ясної продуктивності тварин. Закономірності можливого поєднання цих ознак важливі для селекції нового таврійського типу овець і мериносів України в цілому.

Дослідження проведено на поголів'ї овець племзаводу "Червоний чабан". Використано всі статеві і вікові групи тварин у стаді. Колір жиропоту ідентифіковано за еталонами. Результати визначення живої маси овець залежно від різноманітності їх за кольором жиропоту вовни наведені в таблиці.

Колір жиропоту і жива маса овець

Статева і вікова група овець	Колір жиропоту					
	Білий		Світлий		Кремовий	
	n	M±m	n	M±m	N	M±m
Барани-плідники	45	113,0±1,67	38	113,7±1,68	25	109,2±2,13
Ремонтні барани	74	71,9±1,15	72	75,3±1,23	56	75,5±1,47
Однорічні барани	64	45,5±0,99	51	46,0±1,14	47	46,4±0,82
Вівцематки	25	58,6±1,21	25	57,9±0,69	10	60,4±1,13
Переярки	62	52,3±0,72	51	52,2±0,65	27	52,1±0,81
Ярки	44	39,6±1,28	65	37,5±1,25	46	39,4±1,31

Як видно, чіткої залежності між величиною овець і кольором жиропоту не встановлено. Але спостерігається тенденція до зменшення живої маси тварин з білим та світлим жиропотом. Виключення складають барани-плідники, по групі яких досягається найвища інтенсивність відбору.

Це свідчить про спадкові можливості поєднання бажаних показників живої маси овець та кольору жиропоту вовни. В селекційних програмах поліпшення мериносів слід передбачити систематичний спрямований відбір та інтенсивне використання крупних овець з білим жиропотом вовни.

УДК 636.32/38.082

О.Г.АНТОНЕЦЬ, О.М.КРИЛОВА

НАПРЯМИ РОЗВИТКУ ТА УДОСКОНАЛЕННЯ ОВЕЦЬ ТАВРІЙСЬКОГО ТИПУ АСКАНІЙСЬКОЇ ТОНКОРУННОЇ ПОРОДИ

Інститут тваринництва степових районів ім.М.Ф.Іванова «Асканія-Нова» УААН –
Національний науковий селекційно-генетичний центр з вівчарства

Племінну роботу з таврійським типом асканійської тонкорунної породи в умовах розвитку ринкових відносин в Україні спрямовано на підвищення вовнової і м'ясної продуктивності та поліпшення якості вовни. Робота виконується методом чистопорідного розведення з консолідацією ліній, закріпленням і поліпшенням бажаних ознак та властивостей, характерних для

кожної лінії, збільшенням кількості високопродуктивних лінійних тварин, цілеспрямованим використанням відбору і підбору, а також лінійних кросів.

Генеалогічну структуру заводського типу складають 2 лінії – 224, 1106. Основну масу маток становлять п'ять споріднених груп австралійських баранів: 369 (12,8 % маток), 0517 (13,2 %), 227 (8,4 %), 1577 (8,1 %), 0058 (6,7%), які разом з лінійними матками мають загальну питому вагу 80 %. Планується споріднені групи розмножити, що дозволить провести їх апробацію, як нових австралізованих ліній в таврійському типі.

Основною селекційною ознакою вовнової продуктивності тонкорунних овець є настриг чистої вовни. В таврійському типі селекції з підвищення настригу чистого волокна буде приділено особливу увагу. Основними селекційними факторами підвищення настригу чистої вовни залишаться: величина тварин, площа шкіри, густина вовнових волокон на одиницю площі шкіри, довжина вовни на всіх ділянках руна, добра оброслість черева, високий вихід вовни. Відповідно з поставленими завданнями планується подальше поступове підвищення вовнової продуктивності за всіма статеві-віковими групами овець таврійського типу.

В групі баранів-плідників настриг немитої вовни повинен бути підвищений до 13,5 кг, або на 31,1%, по матках до 7,0 кг, або на 4,5 %, по ярках до 6,2 кг, або на 29,2 %. Намічається отримати максимальні показники настригу митої вовни: у баранів-плідників – 7-8 кг, ремонтних баранців 4-5 кг, у перерок 4-4,5 кг, у ремонтних ярк – 3,5-4 кг.

Відбору баранів-плідників з високим процентом виходу митої вовни надаватиметься особливе значення.

Роботу з підбору і вирощування баранів-рекордистів за настригом вовни, а також маток і ярк з високими показниками вовнової продуктивності у чистому волокні планується проводити з використанням помірною і віддаленого ступеню спорідненості.

При оцінці м'ясної продуктивності, живій масі тварин, її зв'язку з віком і статтю приділяється вирішальне значення: адже жива маса є важливою господарсько-біологічною ознакою у овець і має позитивну кореляцію з вовною продуктивністю та багатоплідністю.

Збільшення живої маси овець буде здійснено шляхом підбору молодняка за скоростиглістю, живою масою та будовою тіла. При підборі більше уваги буде приділено м'ясним формам і перевага буде надаватися широкотілим тваринам з широко поставленими передніми і задніми кінцівками, широкими грудьми, рівною спиною, добре розвиненими стегнами та помірними складками шкіри.

Підвищення скоростиглості овець таврійського типу буде вирішуватися відбором ягнят з високою живою масою при відлученні від маток, а також оцінкою за живою масою потомків при бонітуванні їх у річному віці.